

ĀDĀB-I MUĀŞERET

Peygamber Efendimiz, ahdinde dururdu,
vaadinde sadıktı, sözünden asla caymazdı.

Osman kardeşim
nasılsın? Dün biraz iyi
değildin de...

Peygamber Efendimiz, dost-
larını sık sık arardı, hâl ha-
tırlarını sorardı.

Peygamber Efendimiz, insanların kusurlarını yüzüne vurmazdı. Hataları, kusurları genele söylerdi.

Buyur kardeşim. Sana Kutlu Doğum hediyesi aldım.

Teşekkür ederim. Ben de sana Efendimiz'in hayatını anlatan bir kitap almıştım.

Peygamber Efendimiz kendisine gelen hediyeleri kabul ederdi. Hediye nin aynısıyla veya daha güzeliyle karşılık verirdi.

Peygamber Efendimiz, insanlar arasında sevgi ve muhabbetin yayılması için selam vermeyi ve almayı teşvik ederdi.

Peygamberimiz eve girince selâm verirdi.
Ev boş olsa yine de selâm verirdi.

Peygamberimiz şaka yaparken bile doğru konuşurdu.

Peygamber Efendimiz kendisine seslenene bütün vücudu ile dönerek bakardı.

Peygamberimiz, rahatsız edici ölçüye varan aşırılıkta gülmezdi. O'nun gülmesi tebessümdü. Tebessüm ettiğinde dişleri inci tanesi gibi görünürdü.

Ayağınıza sağlık. Ne iyi ettiniz de geldiniz. Yine bekleriz.

Siz de bize buyurun.

Peygamberimiz, misafiri kapıda karşılırdı ve giden misafirlerini yolcu ederdi.

Peygamberimiz, tuvalete girerken sol ayakla girer, çıkarken sağ ayakla çıkardı.

Peygamber Efendimiz, hayırlı ve temiz işle-
ri sağ eliyle yapardı. Hayırlı ve güzel yerlere
önce sağ ayağını atarak girerdi.

Peygamberimiz önüne bakarak yürürdü.
Yolda ilerlerken saęa sola bakmazdı.

Peygamberimiz, eve girince ilk önce ev halkına selâm verirdi.

Peygamber Efendimiz, selâmla birlikte, tebessüm ederek samimiyetle musafahada bulunurdu.

Peygamberimiz, musafaha ile birlikte, hürmet, samimiyet ve şefkate vesile olan kucaklaşmalar yapardı.

Musafahada, elini ilk uzatan çekmelidir.
Sonra uzatan çekerse buluşmadan mem-
nuniyetsizlik manası çıkabilir.

İpek, seni başkasına kötülüyor. Senin için dedi ki...

Lütfen kardeşim susar mısın. Söz taşımak, başkasının aleyhine konuşmak hiç hoş değil.

Peygamber Efendimiz kendisine başkalarından dedikodu tarzında lâf iletilmesini doğru bulmazdı.

Peygamberimiz, çoğu zaman susar, tefekkür ederdi. Ancak ihtiyaç olunca konuşurdu.

Peygamber Efendimiz tane tane ve orta bir ses tonuyla konuşurdu. Her kelimesinin arasını ayırt ederdi. Hatta dinleyen O'nun sözlerini ezberleyebilirdi. Çok iyi anlaşılması gereken sözleri üçer defa tekrarlardı. Böylece O'nu dinleyenler arasında konuyu anlamayan kalmazdı.

Peygamber Efendimiz, kendi nefsi ve dünyalık bir şey için öfkelenmezdi. Bir haksızlık ya da uhrevî meselelerde öfkelendiği zamanlar olurdu. O'nun kızması sadece Allah içindi.

Benim milletim
bütün milletlerden
üstündür.

Milletini sevmeye,
milletim üstün demeye
hakkın var. Ama "Bütün
milletlerden üstündür." de-
meye hakkın yok kardeşim.

Peygamberimiz, ırkçılık yapanları sevmezdi.

Peygamber Efendimiz, temizliğe çok önem verirdi.

Peygamberimiz, eğer namazda esneme gelirse ayakta sağ elin, diğer hâllerde ise sol elin tersi ile ağız kapatmak gerektiğini söylerdi. Esneyenlere ağızlarını elleriyle kapatmayı tavsiye ederdi.

Peygamber Efendimiz, birinin evine gittiğinde kapıyı üç defa vururdu. Cevap verilmezse geri dönüp giderdi. "Kim o?" diye sorulduğunda "Benim!" dememek, kendimizi açık bir şekilde tanıtmak, maksadımızı belirtmek. Kapının tam karşısında durup içeriyi gözleme durumunda bulunmamak. Biraz kenarda durarak, ailedeki mahremiyeti görmekten içtinap etmek... Bütün bunlar O'nun yaptığı davranışlardı.

Hasta akraba, dost ve arkadaşlarını ziyaret ederdi. Onlara teselli ve ümit vermek, ziyareti uzun tutmamak O'nun âdetlerindendi.

Peygamberimiz, rengi görünmeyen ve başkalarını rahatsız edecek derecede ağır olmayan güzel kokular ikram edilince severek kullanırdı. Reyhan çiçeği gibi güzel kokulu çiçekler ikram edilince de geri çevirmezdi.

Tuncay ayaklarını
sürümeden yürü,
toz kaldırıyorsun!

Sevgili Peygamberimiz, vakar ve teenni ile sanki iniş aşağı yürüyormuş gibi dikkatle yürürdü. Ayaklarını yere sürtmez, sürüyerek gürültü çıkarmazdı. Güçlük verecek tarzda süratli yürümekten de kaçınırdı.

Peygamber Efendimiz, ayna, tarak, misvak gibi gereçleri zaman zaman yanında bulundururdu.

Peygamber Efendimiz, kötü söz söyleme ihtimali olan kimselerden uzak dururdu.

Peygamberimiz, kendisine ait olan saç, tırnak, diş vb. şeyleri ayakaltı yerlere atmazdı.

Peygamber Efendimiz, ayaktaiken öfkelenildiğinde hemen oturulmasını, otururken öfkelenildiğinde ise hemen yatılmasını tavsiye ederdi. Böyle durumlarda abdest almayı da tavsiye ettiği olmuştur.

Peygamberimiz, tırnaklarını genellikle cuma günü keserdi.

Peygamber Efendimiz, ayakkabılarını giymeden önce içine bakar veya ters çevirirdi.

Sevgili Peygamberimiz, düzenli ve tertipli yaşamaya özen gösterir, müslümanlara da her hususta düzenli olmalarını ısrarla tavsiye ederdi.

Peygamberimiz, elbisesinin temiz ve tertipli olmasına önem verirdi. Giyiminde titizdi; elbisesini korur, dağınıklıktan hoşlanmazdı.

Sevgili Peygamberimiz, elbisesiyle övünmez, bu konuda lüks ve israfa kaçmazdı. Çünkü O'na göre elbise "Sıcaktan, soğuktan korunmak ve vücudun örtülmesi için bir araçtı.

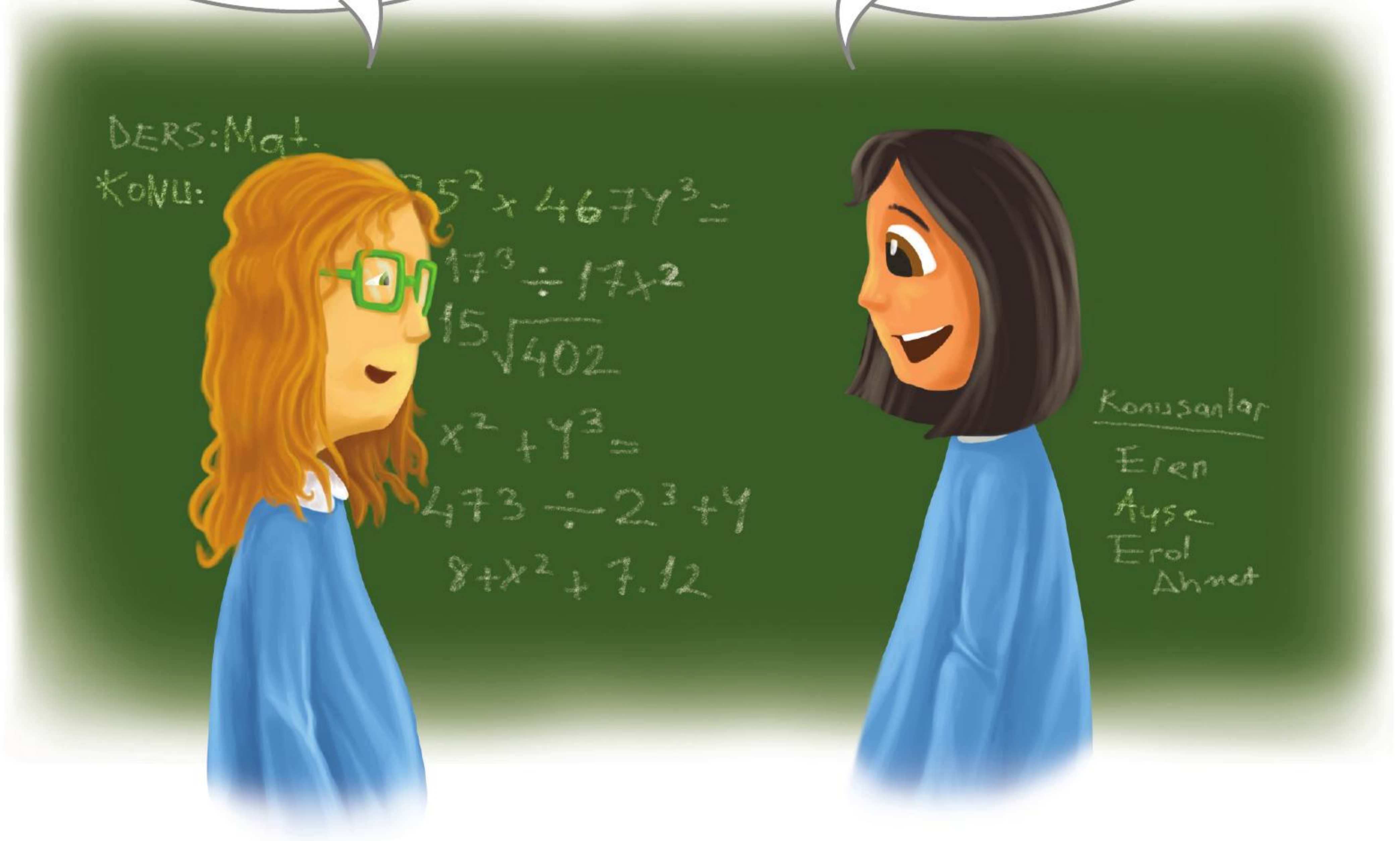

Hanım, yarın akşam
komşuya gitsek.
Uzun süredir ziyaret
edemedik.

Peygamberimiz komşuluk ilişkilerinde çok hassastı.

Hastalandığım da
ziyaretime geldiğin için
teşekkür ederim.

Rica ederim Elif.
Geleceğiz tabii.

**Sevgili Peygamberimiz, vefakâr bir insandı.
Kendisine ve ashabına yardımı dokunanları
asla unutmazdı.**

Peygamber Efendimiz, aksırınca "Elhamdülillah" derdi. Bunu işitene "Barekallah, yerhamukellah" demesini tavsiye ederdi. Sonra kendisi "Yehdina ve yehdikümullah" derdi.

Peygamber Efendimiz aksırdığı zaman eliyle ağzını kapatırdı.

Sevgili Peygamberimiz, güzel kokular sürünürdü. Güzel koku sürünmeyi ashabına da tavsiye ederdi.

Sevgili Peygamberimiz her hayırlı işe olduğu gibi alışverişe de bismele ile başlar ve alışverişini sağ elle yapardı.